

بیانیه کمیته اتحاد عمل برای دموکراسی در باره هشتمین دوره انتخابات ریاست جمهوری

مشارکت در این نمایش انتخاباتی را به هیچ وجه در جهت خواستها و مصالح توده ها نمی دانیم و از همه مردم ، در سراسر ایران ، می خواهیم که در این انتخابات شرکت نکنند . حضور در این نمایش ، به معنی تایید استمرار وضعیت نابسامان و بی چشم انداز موجود تلقی شده و هیچ گرهی از کار فرو بسته توده های محروم و ستمدیده نخواهد گشود

صحنه سیاسی جمهوری اسلامی آماده می شود تا نمایش هشتمین دوره انتخابات ریاست جمهوری را در ۱۸ خرداد ماه جاری به اجرا در آورد . نامزدهای انتخاباتی تأیید شده توسط شورای نگهبان ، به روی صحنه آمده اند تا تحت نظارت "استصوابی" همان شورا ، مبارزات انتخاباتی شان را به انجام رسانده و بخت خور را در صندوقهای رای بیازمایند . در کنار این صحنه ، آخرین حلقه بگیر و ببندها و سرکوبگریها هم تکمیل شده است تا ، احیانا ، صدای اعتراضی آرامش این بازی اختصاصی را برهم نزنند . لکن ، تمامی این تدارکات و صحنه آرایها ، که بیگانه با خواستها و فارغ از اراده آزاد مردم انجام گرفته ، در گرو آنست که ، بالاخره چه استقبالی از این نمایش صورت پذیرد .

صحنه گردانان اصلی و دستجات حکومتی ، به منظور کسب مشروعیت برای رژیم خود ، مردم را به شرکت گسترده در این انتخابات فرامی خوانند . حضور در پای صندوقهای رای ، طبق معمول ، "تکلیف شرعی" قلمداد می شود ، و تهدید و تطمیع و تبلیغات عوامفریبانه ، شیوه رایج گرم کردن "تنور انتخابات" است . در این میان ، جناح حکومتی مدعی اصلاحات نیز ، که در اندیشه بازسازی و نمایش مجدد واقعه "دوم خرداد" است ، می کوشد که برای حفظ موفقیت کمونی خویش ، با تکرار وعده های اصلاحات ، آرای بیشتری را جلب نماید .

اما چهار سال پرحادثه ای که از ۲ خرداد ۱۳۷۶ تا کنون سپری شده است ، نقاب از رخ خیلی ها برکشیده ، پرده های بسیاری را بالا زده و واقعیات زیادی را برای توده های مردم آشکارتر ساخته است . اگر در شرایط مشخص خرداد ۱۳۷۶ ، ورود گسترده و غیر منتظره مردم به عرصه رویارویی درونی جناحهای حکومتی ، تمامی ترتیبات چیده شده برای قبضه کردن قوه مجریه به وسیله جناح غالب را نقش بر آب ، و آن "نه بزرگ را در تاریخ جمهوری اسلامی ثبت کرد ، اکنون ، پس از گذشت چهار سال ، جنبش اجتماعی توده ها ، خصوصا جوانان ، زنان ، روشنفکران و دانشگاهیان ، ابعادی بس وسیعتر و روحیات و اهدافی والاتر در مسیر آزادیخواهی و عدالت طلبی یافته است . اگر همان مداخله و مشارکت وسیع مردم در انتخابات ، پیروزی را نصیب جناح خاتمی کرده ، وی را بر مسند ریاست جمهوری نشاند ، اما هیچکدام از شعارهای انتخاباتی و اصلاحات موعود آنها ، طی این چهار سال ، عملا تحقق نیافت .

با گذشت چهار سال ، دشمنی جناح خامنه ای با هرگونه اصلاحات و ناتوانی اصلاح طلبان حکومتی در پیشبرد اصلاحات مورد نظرشان ، کاملا آشکار شده است . در عرصه سیاسی ، که مهمترین محور تمرکز مطالبات توده ای در این مقطع بوده ، نه فقط بهبود قابل ملاحظه ای حاصل نشده بلکه پایه پای سازشها و عقب نشینی های مکرر مدعیان اصلاحات ، تهاجم سرکوبگرانه جناح غالب فزونی گرفته است . در عرصه های اجتماعی و اقتصادی ، کارنامه چهار ساله دولت خاتمی به هیچوجه بهتر از عملکرد سیاسی آن نیست ، گذشته از آن که فرصت دیگری برای جبرای عقب ماندگیها و بهبود وضعیت کار و زندگی مردم بریاد رفته است . اگر خاتمی تازه نفس چهار سال پیش ، با شور و شوقی که به هر ترتیب در آن هنگام وجود داشت و با اکثریتی که بعدا طرفداران وی در مجلس رژیم به دست آوردند ،

نتوانست عملاً کاری از پیش ببرد، خاتمی مکرر فردا مسلماً توانایی بیشتری نخواهد داشت . تجربه چهار سال گذشته برهمگان آشکار کرد که خاتمی، با همه تفاوتها و اختلافاتی که با جناح رقیب دارد، نهایتاً حفظ میراث خمینی، دوام جمهوری اسلامی و قانون اساسی آن را برمی‌گزیند و به خواستهای مردم پشت می‌کند.

مردم میهن ما در پرتو تجارب سالیان حاکمیت جمهوری اسلامی، بویژه در سالهای اخیر، دیده اند و می‌بینند که مسئله اساسی، مسئله فرد نیست بلکه مسئله ماهیت و ساختار این نظام است که مانع هرگونه اصلاحات در جهت برقراری دموکراسی و تامین خواستهای مردم می‌شود.

ما به عنوان بخشی از نیرهایی که سالهای طولانی برای تامین آزادیهای سیاسی و حقوق دموکراتیک مردم، برای لغو هرگونه تبعیض، تامین حقوق ملی خلقهای تحت ستم و بهبود شرایط زیست و کار توده‌ها تلاش و پیکار نموده، همواره بر جدائی کامل دین از دولت انگشت گذاشته و به منظور استقرار نظامی دموکراتیک و مردمی در ایران مبارزه کرده ایم و در این راه ضربات و صدمات فراوانی را نیز متحمل شده ایم، مشارکت در این نمایش انتخاباتی را به هیچ وجه در جهت خواستها و مصالح توده‌ها نمی‌دانیم و از همه مردم، در سراسر ایران، می‌خواهیم که در این انتخابات شرکت نکنند. حضور در این نمایش، به معنی تایید استمرار وضعیت نابسامان و بی‌چشم انداز موجود تلقی شده و هیچ‌گهی از کار فروبسته توده‌های محروم و ستم‌دیده نخواهد گشتود. گشایش این گره، در وهله نخست، به دست خود توده‌هاست که با گسترش و تقویت و پیوند مبارزات خور در دست توانای خود گیرند. ما از همه نیروهای اپوزیسیون دموکراتیک و انقلابی می‌خواهیم که در راه کمک به سازماندهی اعتراضات و تقویت مبارزات توده‌ها تلاش و همکاری کنند و به سهم خود می‌کوشیم که حداکثر توان خویش را در این راه به کار گیریم.

کمیته اتحاد عمل برای دموکراسی
۵ خرداد ۱۳۸۰ - ۲۶ مه ۲۰۰۱

متشکل از:
حزب دمکرات کردستان ایران
سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)